

Doopsgezind Gemeenteblad van Koog en Zaandijk en Westzaan

Nummer 4, juli - augustus 2009.

Doopsgezind Gemeenteblad van Koog en Zandijk en Westzaan

Adressen.

Vermaning:

Tevens postadres
Lagedijk 34
1541 KC Koog a/d Zaan
tel: 075 6159535
De Gemeente Online:
www.dgzaamdijk.doopsgezind.nl

Predikant:

Ds. G.Tj. Kindt.
"Het Mirakel"
Jan de Wittestraat 36
1541 LB Koog a/d Zaan
Tel: 075 6151241
06-22456538
E-mail:
tjallingkindt@kpnplanet.nl

Elke eerst volle week van de maand is de predikant niet beschikbaar. Neemt u dan zo nodig contact op met de kerkenraad.

Kerkenraad:

Voorzitter:
Afgevaardigde BV/NHDS/regio/
contactpersoon redactie.
Zr. S. de Boer - Sabel
Weverakker 3
1541 VN Koog a/d Zaan
tel: 075- 6311695
E-mail:
simone.sabel@gmail.com

Secretaris:

Regeling Vervoer zondag:
Br. I.J. Aalders,
Geerteveld 30,
1541 PJ Koog aan de Zaan.
tel.: 075-6311794
E-mail:
ijke.aalders@hotmail.com

Als u vervoer zoekt en geen gehoor krijgt; bellen met zr. de Boer. Tel. 075-6311695.

Penningmeester,
Ledenadministratie:
Br. A. van Ballegooijen
Dr. Jan Mulderstraat 6,
1544 VA Zandijk
tel: 075 6353704
E-mail:
arie.van.ballegooijen@planet.nl

Contactpersoon Rijper Sociëteit
Wereldgebedsdag/kerken
Westzaan, Contactpersoon
Sweepstichting, distributie
Gemeenteblad:
Zr. H. Schenk – Prinsze
't Hoenstraat 15
1551 GA Westzaan
tel: 075 6355698
E-mail: jaapschenk@kpnmail.nl

Regeling preekbeurten,
Regeling kostersdiensten:
Zr. C. de Wit
Merckenrif 139
1531 MP Wormer.
Tel: 075 - 6570580.
E-mail: c-dewit@quicknet.nl

Overig:

Eindredactie Gemeenteblad:
Br. R. van der Velde
Dr. J. Mulderstaat 6
1544 VA Zandijk.
tel: 075 6353704
E-mail:
ron.van.der.velde@planet.nl

Zieken:

Graag melden bij de kerkenraad.

Financiën:

Girorekening: 402480
t.n.v. Boekhouding
DG gemeente van
Koog en Zandijk en
Westzaan, Dr. Jan Mulderstraat
6, 1544 VA Zandijk.
Ook voor vrijwillige bijdragen
en abonnement blad.
De kosten van het
Gemeenteblad bedragen
€ 12,=-. Dit is exclusief
portokosten.

Archivaris:

Br. H. de Wit
Merckenrif 139
1531 MP Wormer.
Tel: 075 - 6570580.
E-mail: c-dewit@quicknet.nl

Webmaster:

Zr. C. de Wit
Merckenrif 139
1531 MP Wormer.
Tel: 075 - 6570580.
E-mail: c-dewit@quicknet.nl

Juli - augustus 2009.
Jaargang 53, Nummer 4.
**Kopiedatum volgende
nummer: 17 augustus 2009.**
Redactie:
Ron van der Velde, Simone de Boer
en Corrie de Wit.

Inhoudsopgave.

Adressen.	2
Inhoudsopgave.....	3
Van de redactie.....	3
Van de predikant.....	3
Vakantie ds. Tjalling Kindt.	3
Gedicht.	3
Van de Kerkenraad.....	4
In Memoriam.....	5
Van de ledenadministratie.	6
Hoe kom je naar de Vermaning?	6
Roemenië.....	7
Spreek.....	8
Vermaningspad 2009.	8
Buitenhuis.	9
Schoorl.....	9
Poëziemiddag.....	10
Expositie Schoolmeester.....	11
Wijsheid.	11
Uit het archief.	11
Hulp gevraagd.....	12
"Op de muur".	12
Agenda.....	13
Verjaardagen.....	14
Kerkdiensten.	15

Van de redactie.

Door Ron van der Velde.

Het is alweer het zomernummer. Dat betekent dat er nu even geen nieuw blad verschijnt. Pas in augustus wordt er weer vergaderd. Tijdens het maken van de agenda vulde ik de diensten al in voor september. Dat is nog een tijdje weg. Er zijn weer aardig wat artikelen van de vaste schrijvers en er is ook weer een zeer lezenswaardig reisverslag van de hand van zr. D. v.d. Laan. Ik heb er van genoten.

De redactie wenst iedereen een fijne vakantie. Voor de thuisblijvers een periode van mooi weer zodat er toch ook genoten kan worden. De foto's zijn van leden van de Gemeente zelf of ze komen van internet.

Van de predikant.

Wegens de vakantie van de predikant is er voor dit nummer gekozen voor een gedicht.

Vakantie ds. Tjalling Kindt.

Onze predikant is met zomerverlof van 1 juni t/m 19 juli. Hij blijft daar bereikbaar voor eventuele pastorale dienstverlening.

Gedicht.

Behorend bij het artikel van Doetie van der Laan.

Hart van Steen - Attila Jozsef

Ik heb geen vader en geen moeder,
Ik heb geen God, ik heb geen land,
ik heb geen wieg en ook geen deken,
niet eens een warme mensenhand.
Drie dagen heb ik niks gegeten,
zelfs geen appel of lik stroop.
Al wat ik heb zijn mijn twintig jaren
die ik zo wie dan ook verkoop.
Als niemand ze wil hebben
volgt wellicht de duivelsdoop.
Ik breek de liefdevolle hel in
en knal ze allen overhoop.

Doopsgezind Gemeentebld van Koog en Zandijk en Westzaan

Ze zullen me vangen, zullen me
verhangen,
ze schuiven heilige grond over me heen.
En doodvretend gras zal gaan bloeien,
recht omhoog uit mijn hart van steen.

(Vertaald en bewerkt uit het Engels door: M. H. Benders, oorspronkelijke vertaling: Peter Hargitai).

Van de Kerkenraad.

Door Arie van Ballegooijen.

Dit wordt in principe het laatste stukje dat u van mij op deze plaats in mijn hoedanigheid als secretaris te lezen krijgt. Nee, ik heb me niet alsnog teruggetrokken uit de Kerkenraad, ik ben van functie gewisseld. Na het overlijden van zr. Koning moest een nieuwe penningmeester gevonden worden en die is ook gevonden: in mijn persoon. Het kan verkeren. Het secretariaat is overgegaan in handen van br. Aalders. De regeling van de preekbeurten zal vanaf nu gedaan worden door zr. de Wit en de distributie van de bladen komt in handen van zr. Schenk. Verder zal zr. de Boer voor het invullen van het kanselboek zorgen. Ook zal zij de chocolade voor de gastpredikanten regelen. Zo zullen de voornaamste taken van zr. Koning weer vervuld worden. Mooi toch?

Wat betreft die financiën nog even dit: ik beschik vast en zeker over minder zakelijk inzicht dan zr. Koning had, en voor de beleggingen doe ik dan ook graag een beroep op de hulp van br. Schuddeboom. Maar - u had het misschien niet achter me gezocht - waar het betreft boekhouden ben ik geen vreemdeling in Jeruzalem, de termen die br. Schuddeboom gebruikt kan ik tot nu toe alle thuisbrengen. Een balans, een grootboek, journaalposten, kasboeken, het zijn allemaal door mij begrepen fenomenen. Kortom, ik zal op deze plek minder misplaatst zijn dan u misschien had gedacht.

Wel is het zo dat u als Gemeente te zijner tijd zal moeten instemmen met ons voornemen, dat ik, na deze functie-

wisseling, weer langer dan aanvankelijk de bedoeling was, deel zal uitmaken van de Kerkenraad. Maar dat is pas volgend jaar aan de orde. Wel is het me wat vreemd te moede dat ik na een jaar of tien niet langer de secretaris zal zijn, maar uiteraard draag ik die taak met een meer dan gerust hart aan br. Aalders over.

Tja, die financiën. Zo'n wisseling geeft bij banken meteen een hele rompslomp. De ene bank is de andere niet, dus het gaat bij de een anders dan bij de ander, en soms word je ook niet helemaal zuiver voorgelicht. Er komt een hoop papier bij kijken, veel kopieën van paspoorten en rijbewijzen, en meer van dat soort bureaucratie. We ondergaan het lijdzaam. Wat moeten we anders? Gelukkig is zr. Evelien Koning nog steeds tekenbevoegd, dus lopende betalingen kunnen via deze sluiproute (sorry Evelien, dat je je hier zo betiteld moet zien) toch verricht worden.

De vergadering van deze avond was verder vrij snel ten einde. Veel belangrijks passeerde niet meer. Zoals u weet zijn sinds enige tijd alle Doopsgezinde predikanten in dienst van de ADS, maar 'Amsterdam' lijkt daar opeens niet in mee te kunnen gaan. Er komt nu een gesprek met de ADS dat ook wij volgen, want het is in ieders, dus ook ons, belang dat elke Gemeente meedoet. De Kerkenraad is niet meer aangewezen op de maandagavond en dus switchen we weer naar de dinsdag en dan dus ook naar de Kerkenraadkamer in de Vermaning. Als vanouds dus. In de rondvraag kwamen nog een paar vragen aan de orde die hier geen vermelding behoeven, behalve dit ene punt, dat volgend jaar onze Gemeente in maart iets zal besluiten over Vermaningspad. Dat lukte dit jaar niet en dat is jammer. Vermaningspad is volgend jaar in Groningen. Ver weg, maar zeer de moeite waard. En zo waren we nog voor tien klaar, ook al, doordat de zeer gewaardeerde bijdrage van ds. Kindt vanwege zijn afwezigheid ontbrak.

Doopsgezind Gemeentebld van Koog en Zandijk en Westzaan

Dan nog even dit: iedereen die positief reageerde op mijn schrijfsels - op deze kolom wordt trouwens heel weinig gereageerd, wat niet wil zeggen dat hij niet gelezen wordt - wil ik bij dezen van harte bedanken. Of ik altijd de juiste toon getroffen heb, weet ik niet, maar in ieder geval was de bedoeling goed. Speciaal ook die broeder uit Friesland, een voormalig lid van onze Gemeente, die me al twee keer zei, zich er mee te kunnen vermaken, wil ik noemen. Vreemd is dat: als ik in de kerk orgel speel luister ik altijd beurtelings door met de oren van zr. Sabel en zr. van der Laan. Als ik stukjes voor het Gemeentebld schrijf, doe ik dat met voor mijn geestesoog de blik van br. Schoone. Aan dat laatste komt nu dus een eind, want ik draag ook dit stokje over aan br. Aalders. Een hartelijke groet van de voormalige secretaris voor u allen.

In Memoriam.

Zr. Elisabeth Koning.
3 februari 1922 - 18 april 2009.
Door Simone de Boer.

Red je het nog een beetje Elisabeth?
Vanuit mijn stoel met een telefoon, kan ik heel veel an hoor!
Je moet maar denken, zolang ik er nog ben en het nog kan, wil ik het doen. En ik ben er nog!!

Een veel gehoord gezegde van onze zuster Elisabeth.
En wat deed ze veel tot op het laatste moment. Met Pasen was ze er niet. Op Witte Donderdag nog wel, de dag waarop we het laatste avondmaal herdenken en waarop we het ontstaan van de eerste Gemeente vieren.

Elisabeth was van het gedenken en het vieren. Ze keek altijd vooruit. Er zijn er maar weinig die zo naar de toekomst willen kijken. Ze was altijd bezig met verandering en vernieuwing. Ze zag in dat de huidige vorm van gemeente zijn niet echt aansluit bij nieuwere generaties. Ze bleef maar hameren op

andere mogelijkheden van samenkomsten.

We zouden de vierde zondag toch een kringdienst houden? Ik denk dat Tjalling het vergeet..... Dat vind ik jammer!

Ze hield ons bij de les. Kunnen wij als vredesgemeente ons geld wel stallen bij een bank die in wapens belegt? Kunnen wij als geloofsgemeente wel beleggen bij een bank die weinig respect toont voor Gods schepping?

Het zijn heel principiële vragen die ze ons telkens weer stelde. Tot de tijd rijp was dat wij allen overtuigd raakten en uitkeken naar een andere bank. Ze was principieel en wel wat dwingend. Het stelde haar teleur als we niet meteen stonden te juichen, maar ze veroordeelde niemand. Zij leefde het zelf voor en ze bleef het zich gewoon afvragen, waar wij bij waren. En ze had natuurlijk gelijk. Ze was ook vaak haar tijd vooruit, sommigen hadden nu eenmaal wat meer tijd nodig. Die tijd gunde ze de ander, met wel een beetje moeite.

Elisabeth was heel attent. Het is haar idee geweest om gastpredikanten een doosje chocolaatjes te geven. Dat is wel zo aardig!

Zij was een van de leden die regelmatig de ouderen onder ons een bezoekje bracht. Die op de hoogte was van het wel en wee van zeer veel leden.

Een regelzuster, die lange tijd maandelijks een gezellige ochtend organiseerde bij haar thuis. Voor de oudere broeders en zusters, die vaak jonger waren dan zij. Elisabeth kon incasseren, was daarin flexibel. Als haar voorstel geen gehoor kreeg, dan verzoonde ze iets anders. Je moest daar soms wel heel duidelijk in zijn. Ze kon vrij stellend zijn, maar ze kon het heel goed hebben als je het niet met haar eens was en dat ook duidelijk aangaf. Ze was soms wat kort door de bocht. Ook dan was duidelijkheid op zijn plaats, ze hoorde aarzende nuances niet zo goed. Soms was dus sprake van verschillen van inzicht. De basis was echter heel goed en

Doopsgezind Gemeentebld van Koog en Zandijk en Westzaan

daarom konden we het van elkaar hebben. Alles was altijd bespreekbaar, ze was meer dan bereid naar zichzelf te kijken. Irritant was wel dat ze heel vaak gelijk had!

Ze was heel jong van geest. Veel mensen kenden haar van de telefoon, daarmee had ze immers met zeer veel mensen en instanties contact. Ze werd onlangs nog gevraagd als penningmeester van een bestuur. Dat leek haar niet zo handig. Waarom niet mevrouw? Nu, ik ben 87. O, maar zo klinkt u helemaal niet!

Elisabeth deed veel en op tijd. Een planner van de bovenste plank, ze regelde soms zo ver vooruit dat ze ons een maand te vroeg in stelling bracht. Dan begon je wel even aan jezelf te twijfelen, want Elisabeth had het vaak goed. Pas op het einde vergiste ze zich wel eens, kon daar om lachen en dan was het weer klaar. Ze regelde de preekbeurten. Otto Bleker preekte afgelopen zondag in Westzaan. Hij gaf aan dat hij al door haar geboekt was voor volgend jaar! Ze deed de penningen, had daarvoor gevoel en een helder verstand. Ze schilderde de kaarten die de leden krijgen t.g.v. hun verjaardag. Ware kunstwerken. Ze bracht en haalde jaren lang diverse leden die zelf niet naar de Vermaning konden. Ze regelde van alles waar we niet altijd weet van hadden, omdat het al gedaan was. Ze verstuurde de gemeenteblden over de post. Ze bezocht vele cursussen Dopers gebied. Vanaf haar pensionering schilderde ze heel enthousiast. Ze had een zeer brede belangstelling op geloofsgebied en las vele boeken vanuit de diverse achtergronden en zienswijzen. Haar inbreng in de diverse huizen(de activiteiten van onze gemeente) was waardevol.

Kortom een heel bijzonder mens, een heel bijzondere doopsgezinde zuster is er niet meer.

Elisabeth we zijn heel dankbaar dat wij het tijdperk met jou hebben meegemaakt.

Van de ledenadministratie.

Door Arie van Ballegooijen.

Ik moet u melden dat in de afgelopen maand het aantal leden met twee is afgenomen.

Zr. Elisabeth Koning, laatst gewoonnd hebbend Lagedijk 142a in Zandijk, overleed op de leeftijd van 87 jaar. Zr. C.G. de Wit uit Alkmaar liet weten haar lidmaatschap van onze Gemeente te willen beëindigen.

Hoe kom je naar de Vermaning?

Door Corrie de Wit.

Deze foto van Elisabeth had ik al een poosje geleden gemaakt, maar een interview is er helaas niet van gekomen. Simone, Arie en Henny hebben het langst met haar "geregeerd", in de kerkenraad en zij hebben geprobeerd de vragen te beantwoorden.

Hoe kom je naar de Vermaning? Auto, altijd met de auto, ze redde het niet meer op een andere manier. Vroeger toen ze nog lopend kon komen, was er toch vaak een reden om de auto te nemen omdat er altijd wel een broeder of zuster opgehaald moest worden. Na afloop van de kerkdienst nam Elisabeth ze mee naar huis om daar te genieten aan het Zaanpje, bijv. de zusters Kat en Van Vlierden.

Met welke verwachting kom je? De verwachtingen van Elisabeth: een inhoudelijke preek waar ze over na moest denken, via de aantekeningen kon ze die herbeleven. Zij zorgde altijd voor

de samenvatting. Daarnaast wilde ze vele mensen spreken en kijken of er nog iets geregeld moest worden.

Ze dacht zeker nog na over de preek en kon daar met Tjalling over praten als deze eens langs kwam om te eten. Ze haalde er meteen allerlei boeken bij die ze zelf las. De saamhorigheid was de laatste tijd wat minder omdat zij niet meer op de mensen af kon lopen; ze ging wel meteen het geld tellen. Ze kon wel altijd genieten van de nieuwe invalshoeken van Tjalling.

Roemenië.

Door Doety van der Laan.

Om drie uur 's middags vertrokken we voor een dag of tien naar Hongarije. De route was heel verschillend van die over Duitsland, we reden deze keer zuidwaarts, België, vooral Wallonië. Het weer was zonnig maar van veel lentegroen was nog geen sprake. Maar in de Eifel was toch al wat verandering te zien. Soms namen we een zijweg en kwamen door heel kleine dorpjes, die beschermd in een dal lagen. In de buurt van Bitburg overnachtten we, wat is dat een rustig gebied. Daarna gingen we oostwaarts via Saarbrücken - Ulm, naar het in Oost-Oostenrijkse Graz, cultuurstad 2008, waar een uitgebreide zondagsmarkt was. We hebben toch maar even een worstje meegepikt bij een terrasje. De volgende dag kwamen we in de Europese cultuurstad 2010 aan, in zuid-oost Hongarije, Pecl genaamd. We bezochten daar onze oude Koger inwoner Ronald Niedekker, schrijver, en werden uitgenodigd door de stad Pecs, om de agenda voor te bereiden van Cultuurgebeuren in 2010 van Poëzie en letteren. We bezochten daar nog een gymnasium van Roma's met het hoofd van de commissie van cultuur en de gemeente Pecs. Daarna aten we met ons drieën een goede maaltijd en toen werd het tijd voor een lange rit naar Gödöllő. Om middernacht kwamen we daar aan, en kregen als onderkomen een grote villa met een tuin als een park. De eerste nacht was er een

van ongestoord uitgeslapen. We beschikten over een eigen badkamer en een eigen verdieping. In een paar dagen heb ik drie boeken uitgelezen en nog uitstapjes gemaakt.

Eerst bezochten we het buiten- of zomerpaleis van keizerin Elisabeth, (Sissy). De ene helft was het verblijf van de keizerin, de ander kant van de keizer, Josef, die er maar eenmaal is geweest. Alles was er, een kerk, een theaterzaal, een grote tuin met uitgebreide paardenstallen. Er werden gasten uit heel Europa ontvangen voor grote jachtpartijen en muziekuittoevingen. Alles was gerestaureerd, want na de splitsing van het Oostenrijk-Hongaarse rijk heeft het paleis dienst gedaan als kazerne en vluchtelingenopvang en de laatste bestemming was het bejaardenhuis. Wat mij opviel was dat in iedere vleugel maar één verborgen toilet was in een soort grote kast. In de poort waar vroeger de paardenkoetsen doorheen reden, was nu een restaurant waar je het lekkerste gebak kon nuttigen die door (Elisabeth) en haar zoon als favoriete lekkernijen werden beschouwd. Wat vroeger een buitenverblijf was, is nu een stad met tramstation aan de overkant van het paleis, wel goed bereikbaar uit Boedapest, afstand ongeveer 40 km. Ook is er een agrarische universiteit met een groot museum. Van de gehele ontwikkeling van de landbouw, van heel eenvoudige ploeg tot de laatste technieken in het uitgebreide arsenaal van landbouwwerktuigen. Interessant om te zien. De volgende dag bezochten we elders wijngaarden. Dr. Zsolt Szilágvi ingenieur op het gebied van wijngaardaanleg. In de wijnkelder, is het gewelf bedekt met een deken van een soort schimmel zwart van kleur en ongeveer 4 cm. dik, en heel zacht. Deze schimmeldeken groeit alleen van de alcohol dampen van de wijn. Deze wijn stond vroeger bekend als medicijn, hoe dat kwam wist niemand, maar als er op de vloer van de kelder groene schimmelplakken zich ontwikkelden, wist men dat het een genezende werking had bij infectieziekten. Dit werd

later ontdekt als penicilline. Met gepaste vrolijkheid kwamen we naar buiten na het zingen van het Hongaarse volkslied op de wijs van het Duitse volkslied. Nadien zijn we vaste klant als we bij Dr. Holtan in de buurt komen, zijn muscatwijn is heel goed. Ook bezochten we een wijnmuseum. Duizenden flessen hangen, staan en liggen opgesteld. Alle soorten Tokai waarvan sommige € 150,- per fles kosten. De geschiedenis van het bedrijf en de verschillende soorten wijn werden met enthousiasme verteld. Ik kon alles goed volgen omdat Sietze het direct vertaalde. Een lekkere snoekbaars aan de Donau gegeten en weer naar ons heerlijke warme huis. We konden het niet laten om een uitstapje naar Slowakije te maken. Eger, een stad net over de grens, was ons eerste doel. Wat een rust en ordelijkheid en een vriendelijke bevolking. Terug naar Hongarije door een wijngedied. De laatste vrije dag bezochten we Boedapest, een prachtige stad. Ons doel was bepaald geen gemakkelijke bestemming. We bezochten het zogenaamde "Huis van terreur", een gedenkplaats met een vergelijkbare betekenis als het "Anne Frankhuis", ter nagedachtenis aan het Hongaarse fascisme en communisme, die tegen de eigen bevolking een terreur uitoefenden van ongehoorde wreedheid. De dichter Attila Jozsef, die voor deze periode al door het opkomende fascisme onderdrukt werd schreef: "dat het verleden moet onder ogen worden gezien". Met deze woorden van schaamte, van twee regimes die elkaar in gruwelijkheid overtroffen en opvolgden moet de Hongaarse geschiedenis van de 20ste eeuw een plaats krijgen die het toekomst. We kwamen binnen in de hal waarvan de bedekking van de wanden tot aan de overkapping, van een vroegere binnenplaats, uit foto's van slachtoffers van beide regimes bestaat. In het midden van het vroegere plein staat een tank opgesteld. De opening van de rondleiding was op de bovenste verdieping. De vloerbedekking was een land-

kaart van Europa, waar alle concentratiekampen met naam en plaats extra waren aangegeven. Omringd met sprekende afbeeldingen van mensen die de terreur aan den lijve hadden meege-

maakt. Iedere etage die we afdaalden, werd het afgebeelde en gehoorde erger. Tot we bij een lift kwamen die tergend langzaam naar beneden ging. De slachtoffers hoorden daarin wat hen nog te wachten stond, ophanging, de kogel of nog een gruwelijke marteling. De onbeschrijfelijke spanning en angst waren nog te voelen. Ik vraag mij af hoe mensen als suppoost daar kunnen werken. We gingen verslagen en verdrietig weer naar ons mooie onderkomen in Gödölö.

De volgende dag waren we bij Andreas en Vora uitgenodigd voor een uitgebreide lunch. Om half vier vertrok de Eurolines vanuit Boedapest naar Amsterdam, waar ik de volgende avond om 21.00 u. arriveerde op het Amstelstation.

Spreuk.

Een verzoek van Doety v. d. Laan.

Op de gevel van het Bannehuis in Westzaan staat de volgende spreuk: "Het is onze plicht en ons werk om ieder het zijne te geven".

Vermaningspad 2009.

Door Arie van Ballegooijen.

Ook dit jaar namen Ron en ik deel aan het feestje dat Vermaningspad heet. Het plaatje hierbij is enigszins bedrieglijk, want wij gingen met de auto, maar goed. De formule van Vermaningspad is simpel: in een bepaalde regio zet men de Vermaningen open en wie wil komt binnen een kopje koffie drinken, wat praten met de andere aanwezigen, het

Doopsgezind Gemeentebld van Koog en Zandijk en Westzaan

gebouw bekijken, enz. Een eenvoudiger vorm van Gemeenteopbouw is nauwelijks denkbaar. En het is heel aardig. Je spreekt er mensen, ook uit je buurmeenten bijvoorbeeld, die je nooit spreekt. Bovendien komt men, door de voorgeschreven routes tussen de Vermaningen te volgen, op plaatsen die men anders nooit zou zien. Het weer moet een beetje meewerken - en dat deed het dit jaar - en je hebt een prachtige dag.

Dit jaar was Vermaningspad in de regio Bolsward. Altijd prettig om in Friesland te zijn, zeker in het voorjaar. Een prachtig landschap, vriendelijke, behulpzame mensen, rust en ruimte op allerlei plekken, en natuurlijk veel water. Heel mooi.

We bezochten achtereenvolgens de vermaningen van Bolsward, IJlst, Workum en Makkum. Het zijn stuk voor stuk gebouwen die de moeite van het bekijken waard zijn. En, niet zo vreemd, natuurlijk, overal hangt dezelfde nestgeur. Je herkent die ogenblikkelijk. We passeerden bij Ysbrechtum een oorlogsmonument dat 'De uitgepikte haan' heet. Het gehavende beest komt toch weer overeen. Even verderop ligt dan de statige Epemastate. Daar hebben we even extra naar gekeken. Wat een prachtig gebouw en wat een schitterende tuin. Je kunt er nu feesten en partijen

geven en er worden veel huwelijken gesloten.

Wij wijken altijd van routes af, gaan altijd op eigen gelegenheid picknicken en zo, maar zorgen er wel voor alle kerkgebouwen te hebben bezocht. Zo maken we er voor ons zelf echt een dagje uit van. Een bezoek aan een antiquariaat in Workum leverde ons ook een paar aardige aankopen op. Voor de liefhebber: er stond ook het bekende Doopsgezinde wandbord, maar dan met een Friese tekst. Heel mooi en puntgaaf. De afsluitende vesper hebben we niet bezocht. Op dat moment reden wij al weer in zuidelijke richting. Maar gegeven het eerste lied: 'Heer, onze Heer, hoe zijt

Gij aanwezig', kan dat nauwelijks verkeerd gegaan zijn.

Nog even dit: in de Kerkenraad hebben wij ons voorgenomen om volgend jaar tijdig te bekijken of er vervoersmogelijkheden zijn in de vorm van een bus. Dit jaar werden we wat te laat aan het Vermaningspad herinnerd. Het zou leuk zijn als er dan toch weer wat meer Noord-Hollanders naar het noorden zouden kunnen rijden. Volgend jaar is Vermaningspad rondom de stad Groningen. Ik zie er nu al naar uit.

Buitenhuis.

Door Henk de Wit.

Nu, tijdens de zomermaanden, de meeste activiteiten op een laag pitje staan, breken voor het Buitenhuis juist mooie tijden aan. Iedere maand vertrekken we vanuit de Vermaning naar een leuke locatie om de benen te strekken en na gedane 'arbeid' ergens op een terrasje een glaasje te drinken.

De laatste keer, op 13 juni, wandelden we het rondje De Wouden bij het Alkmaardermeer. Het grootste deel van de route gaat over een grasdijk, maar die was goed te lopen. Het was prachtig en er waren veel boten op het water. Op het terras genoten we nog van de zon en de bedrijvigheid in de haven. De volgende wandelingen staan gepland op zaterdag 25 juli, (de jaarlijkse avondwandeling), zaterdag 22 augustus (heel vroeg uit de veren voor een "zonsopgang"-wandeling), zaterdag 19 september, (bij uitzondering: een hele dag en wel op Texel.)

De zwemspullen gaan dan dus mee.

Schoorl.

Door Henk de Wit.

Corrie en ik hadden een uitnodiging gekregen om aanwezig te zijn bij de "Eerste steen"- legging van een nieuw slaapgebouw bij het Schoorlse Broederschapshuis. Al vanaf 2003 zijn er plannen om de oude slaaphuizen te

vervangen, maar ja; de financiën, hè? Met behulp van vrienden, fondsen en gemeenten (ook onze gemeente heeft haar steentje bijgedragen) kon begin dit jaar met de bouw van een geheel nieuw slaaphuis worden begonnen. Begin september 2009 kunnen hopelijk de eerste gasten in het nieuwe gebouw gehuisvest worden. Het gebouw wordt verwarmd via aardwarmte en de bedoeling is om metertijd het gehele complex van deze warmtebron te voorzien. Om de energiekosten zo laag mogelijk te houden, zijn op de oude toiletgebouwen zonnepanelen gelegd. Voor deze feestelijke bijeenkomst was Huub Oosterhuis, samen met Rick Wagenaar, een trouwe, jongste gast, uitgenodigd om een ingemetselde hoeksteen te onthullen met daarop de tekst:

Morgen is er weer licht
Doe je ogen maar open
Zon kom op
Maak een dag

Samen met zijn componist heeft Huub ooit een soort oratorium geschreven over de schepping. Toen het werk bijna klaar was had de componist nog een paar maten tekst nodig om het stuk goed af te ronden. Daartoe heeft Huub toen de bovenstaande woorden gedicht. Huub Oosterhuis voelde zich als katholiek verheugd om deze handeling te mogen verrichten. "Het is belangrijk dat er plekken zijn waar mensen gastvrij onderdag vinden. Er is behoefte aan zulke plekken, vooral voor de kwetsbaren in onze samenleving. U noemt zich een Broederschap; dat is een zeer oude term, die meer betekent dan u denkt. Het houdt tevens een belofte in; "broeders" is een woord dat in de bijbel in het oude en het nieuwe testament op veel plaatsen en manieren voorkomt. Het drukt de essentie uit van de menselijke samenleving; de liefde en de zorg voor elkaar, het vormen van een gemeenschap met elkaar en het nemen van verantwoordelijkheid voor elkaar."

Poëziemiddag.

Door Ron van der Velde.

Voor de tweede keer in het afgelopen seizoen ben ik gevraagd om een poëzieprogramma te verzorgen bij het Leeshuis op de Woensdagmiddag. Vorig jaar was dit min of meer een noodgreep. Het boek dat toen op de rol stond, van Pascal Mercier, was nog niet door iedereen gelezen. Vandaar dat ik toen 'inviel.'

Dit keer was het een wens van de lezers mij uit te nodigen. Het ligt zelfs in de bedoeling dit jaarlijks te doen op het einde van het seizoen. Het programma begon iets later omdat fietsen en lopen een andere tijdsduur hebben. Ik had een programma uitgekozen dat we al eens in het Poëziehuis op de avond hadden gelezen. Het valt me dan wel op dat er op beide avonden nogal verschillende reacties komen.

Het gedicht dat in het programma van Jacqueline van der Waals was opgenomen werd door iedereen met veel genoegen begroet. "Ja, vroeger heb ik nog dat gedicht van die lammetjes geleerd op school". Wat er toen gebeurde vond ik heel bijzonder. Tjalling en ik waren het publiek en uit drie monden werd het gedicht uit het hoofd geciteerd. Met verbazing en genoegen heb ik hier naar geluisterd. Was er vorig jaar nog enige aarzeling wie er moest of kon beginnen nu las één van de aanwezigen spontaan het gedicht en meteen komen de reacties los. Die zijn bijvoorbeeld: "Ik heb geen idee waar dit over gaat", of "Dit is prachtig".

Door aansturing en door het stellen van bepaalde vragen kwamen we tot prachtige conclusies, mooie vergelijkingen en dus een goed gesprek. De gedichten namen meer tijd in beslag dan ik had gedacht. We zijn uiteindelijk tot zes gedichten gekomen en toen was het vier uur. Dat was de afgesproken eindtijd.

Of het een succes was?

"Zullen we voor volgende jaar weer een datum prikken?"

Doopsgezind Gemeentebld van Koog en Zandijk en Westzaan

Ik ging uit van mei of juni, maar nee het werd een middag in september.

Ik bedoel maar.

Expositie Schoolmeester.

Door Henk de Wit.

Guisweg 3, 1551 SX Westzaan, 075-6214465, www.zaansemolen.nl, info@zaanschemolen.nl

Toegangsprijs € 3,00, kinderen van 6-12 jaar € 1,50

Het papier voor de Amerikaanse Onafhankelijkheidsverklaring is rond 1770 gemaakt door de Zaanse Doopsgezinde papiermakers Adriaan Rogge, Jacob Honig & Zoonen en D & C Blauw. Van de ca. 200 exemplaren, die John Dunlap in de nacht van 4 op 5 juli 1776 in opdracht van het US Congress drukte op dit papier, zijn er nog 25 over in archieven en bibliotheken, met name in de Verenigde Staten. Het 25e herontdekte exemplaar werd nog niet lang geleden geveild voor ruim \$ 8 miljoen.

De in samenwerking met Vereniging de Zaanse Molen door het Internationaal Menno Simons Centrum te Witmarsum, Fr. georganiseerde expositie presenteert het door Frederick R. Goff verrichtte onderzoek naar de oorsprong van de gedrukte Onafhankelijkheidsverklaring, de z.g.n. 'Dunlap Broadsides' en brengt de roemruchte periode van de Zaanse papierindustrie in beeld en de bindende rol die met name Doopsgezinde ondernemers daarin speelden.

Geopend van 4 juli tot en met 26 september (Zaanse Molendag) op werkdagen van 10.00-16.00 uur en op de zaterdagen 4 juli en 26 september. Juist in verband met de in boekdruktechniek gedrukte Onafhankelijkheidsverklaring is een bezoek aan de museum-werkplaats van de Stichting Lettergieten (op loopafstand) aan te bevelen. Tijdens de expositie 'Binding' kan een replica van de Onafhankelijkheidsverklaring in De Schoolmeester worden gedrukt. Jacob van Waertstraat

53, 1551 CJ Westzaan, 075-6285753, www.lettergieten.nl.

Geopend op donderdagen van 10.00-15.00 uur. U ziet daar nog de loden letter gieten, zoals die ruim vijf eeuwen het middel bij uitstek is geweest om boeken en kranten te kunnen drukken en waarvan tijdens de huidige generaties het commercieel gebruik is geëindigd. En als u met uw eigen ogen wil zien, hoe de papiermakersfamilies Honig en Breet woonden aan de Zaan, dan is een bezoek aan het Honig Breethuis noodzakelijk.

Lagedijk 80, 1544 BJ Zandijk, 075-6217626, www.honigbreethuis.nl

Van 1 april t/m 30 september geopend van 13.00-17.00 uur, toegangsprijs € 3,00, kinderen tot 13 jaar € 1,50, CJP en Pas 65+ € 2,00, Museumkaart geldig

Wijsheid.

Door Corrie de Wit.

Een wijze les ligt verborgen in het beeld van de rups die zich tot vlinder ontpopt. Daar gaat een langdurige worsteling met de omhullende cocon aan vooraf. Een worsteling die volstrekt noodzakelijk is, want wie de vlinder wenst te helpen door de cocon open te snijden, zal zien dat hij juist daarmee de vlinder zijn leven ontnemt. De worsteling maakt hem sterk en zorgt dat het bloed stroomt tot diep in de uiteinden van zijn toekomstige vleugels. (school voor leven en werk)

Uit het archief.

Door Henk de Wit.

Een zwart-wit plaatje dat ook wel eens aan de muur van de kerkenraadskamer heeft gehangen. Nog niet zo oud zou je denken, maar van de acht zusters en broeders zijn er al zeven niet meer onder ons. Deze foto uit 1966, gemaakt op 3 februari toont het laatste College van Regentessen en Regenten van ons weeshuis(later bejaardenhuis) genoemd naar Johanna Elisabeth Sweepe.

Doopsgezind Gemeentebld van Koog en Zandijk en Westzaan

Enkele jaren daarvoor liet ik mij dopen en de gemeente bezat toen, behalve de Vermaning, een kosterswoning bezuiden de kerk en een grote pastorie aan de Hoogstraat. Omdat de knusse Elisabeth Stichting, volgens de deskundigen van de burgerlijke gemeente, niet meer voldeed aan de moderne eisen, werden onze ouderen ondergebracht in het toen net opgeleverde "Parkzicht". Daarmee verviel de noodzaak van een College van Regentessen en Regenten. Wel behield de Doopsgezinde Gemeente van Koog en Zandijk een kleine vinger in de "bejaardenpap" in de vorm van een lid in het bestuur van Parkzicht. Op deze foto zien we, geheel links, onze trouwe broeder Van der Laan als jongeman, daarnaast zuster Groen – Honig, vervolgens zuster Teunissen – Koster, mevrouw Weener, de directrice. Dan broeder P. Jongens (broer van zuster Rie Schaap – Jongens). Vervolgens de voorzitter zuster C.M. de Boer – Latenstein (vrouw van broeder Wim de Boer). En tenslotte zuster E.H. Havik en broeder Fr. Frikke. De foto is genomen in de zogenoemde Regentenkamer van de Johanna Elisabethstichting. In deze kamer met fraai antiek, werden ook de kerkenraadsvergaderingen gehouden.

Hulp gevraagd.

Door Arie van Ballegooijen.

Ds. Pieter Post is bezig met een promotie-onderzoek naar ds. Sepp, die in Westzaan en in Zandam-West heeft gestaan. Graag zou hij een foto van ds. Sepp ontvangen, want die heeft hij tot nu toe niet kunnen vinden. Is er iemand van u die hem kan helpen? We horen het graag.

"Op de muur".

Door Jannie Nijwening.

Lopen voor het goede doel... "Op de muur".

Danijel, mijn man, hoorde van collega-fysiotherapeuten in Amsterdam, dat ze de Dam tot Damloop gingen doen. "Is dat ook niet wat voor jou?" En 's avonds vroeg hij aan mij: "Is dat ook niet wat voor jou?" Ik keek op de site en voordat ik me goed en wel realiseerde wat ik deed, had ik me aangemeld voor de Dam tot Damloop (op de zaterdagavond). Maar kan ik dat wel? Ik loop mijn rondje Krommeniedijk, maar 16 km is wel iets meer!

Ik was heel blij toen ik las dat je bij Lycurgus kunt voorbereiden voor de Dam tot Damloop en heb me aangemeld. Verder zou ik het heel leuk vinden om het gezonde met het goede te verenigen: om niet alleen te lopen om het lopen, maar om al lopend geld bij elkaar te brengen voor een goed doel. Mijn keuze valt op een klein Zaans project: "Op de muur". "Op de muur" is een Interkerkelijke werkgroep die zich richt (als enige in Nederland) op vrouwelijke gedetineerden. (Bij gedetineerden denken we vaak (onbewust) aan mannen, maar er zijn ook vrouwelijke daders en meer dan de helft van de vrouwelijke gedetineerden is ook moeder.) Zo'n 10 jaar geleden is ds. Hanneke van der Sluis- van der Korst begonnen met deze groep. Hanneke werkte tot haar pensionering in maart van dit jaar als geestelijk verzorger in diverse vrouwen-gevangenis.

Wat doet "Op de muur"?

- Er is een Nazorggroep voor vrouwen, die uit de gevangenis worden ontslagen. Na detentie is het niet eenvoudig om je plaats weer te vinden in de samenleving. Daarom zijn er vrijwilligers, die gedurende maximaal een jaar eens per week of eens per veertien dagen op bezoek gaan bij de ex-gedetineerde om een luisterend oor te bieden, te helpen met praktische zaken (zoals formulieren invullen), maar vooral door er te zijn. De vrijwilligers worden begeleid en ondersteund door Hanneke van der Sluis.

- Kindervervoer.

Voor kinderen is het zeer traumatisch wanneer hun moeder in de gevangenis zit. Vaak is moeder plotseling verdwenen, of kinderen zijn getuige geweest van de dikwijls niet zachtzinnige aanhouding. In de gevangenis is er weinig aandacht voor de moeder - kind relatie. Sommige moeders zien hun kinderen niet zolang ze 'zitten' (o.a. omdat bezoeken onder schooltijd vallen). Dat kan niet en daarom heeft "Op de Muur" het kindervervoer opgezet.

Vrijwilligers vervoeren kleine kinderen (tot 6 jaar) naar hun moeder in de gevangenis in Heerhugowaard. De vervoersdienst, bestaande uit twee vrijwilligers (vrouw en/of man), haalt de kinderen op, brengt hen naar de gevangenis, gaan daarna in de stad koffiedrinken, haalt de kinderen weer op en brengt hen naar huis.

- Bajesboten in Zaandam: ook aandacht voor mannen.

In de Achtersluispolder liggen twee boten. Daar worden buitenlandse mannen zonder geldige papieren vastgehouden. (Vasthouden is een mooier woord dan 'ze worden gevangen gezet'.) Hun enige 'misdaad': verlangen naar (een beter) leven! De overheid probeert deze mannen terug te sturen naar het land van herkomst.

"Op de Muur" coördineert het vrijwilligerswerk op beide boten ter ondersteuning van de aanwezige Geestelijke Verzorgers.

'Kerkvrijwilligers' zijn aanwezig bij de kerkdiensten (elke week zijn er twee diensten). Ze helpen met uitdelen van liturgieën en koffie (na de dienst), maar het belangrijkste is hun aanwezigheid en belangstelling.

Ik wil graag lopen voor vrouwen die vastzitten. En als mensen geen geld hebben om Danijel en mij te sponsoren, dan hebben we er in elk geval voor gezorgd dat meer mensen hebben kennisgemaakt met "Op de Muur". Ze kunnen altijd vrijwilligers gebruiken.

(Voor informatie en opgave kunt u zich wenden tot Gerrit van den Nieuwendijk, voorzitter 'Op de Muur', tel. 075-6213147, emailadres g.nieuwendijk91@upcmail.nl)

Rekeningnummer voor sponsoring:

Zoals in bovenstaand en al eerder gepubliceerd bericht stond vermeld zijn Danijel en ik van plan de Dam tot Damloop te doen (19 september). We willen graag geld ophalen voor Op de Muur en we hebben een speciaal rekeningnummer geopend. U kunt ons steunen door een bedrag naar keuze over te maken per kilometer (16 in totaal) op rekeningnummer 70.73.02.307 t.n.v. J. Nijwening. In het najaar zal het geld tijdens een feestelijke gelegenheid worden overhandigd. Daar zult u t.z.t. uiteraard meer van horen. Danijel Horvat.

Agenda.

Juli:

25 Avondbuithuis. Start: 19.00 u. bij de Vermaning.

Augustus:

22 Ochtendbuitenhuis. Start: 15.30 u. bij Weromeri te Wormer.

September:

1 Boekenhuis op de avond. Weverakker 3, Koog a/d Zaan. Aanvang 20.00 u. Gelezen zal worden: Leeuwerik. Dezsö Kosztolányi.

12 Open Monumentendag.

Doopsgezind Gemeentebiad van Koog en Zandijk en Westzaan

- 19 Buitenhuisdag: Texel.
Verzamelen om 7.45 u. op station
Koog Zandijk. Let op: van te
voren aanmelden.

Verjaardagen.

Juli:

- 3 zr. S. Melk - Kee.
7 zr. E. G. Husslage - Kamphuijs.
14 br. J. C. Le Fur.
17 zr. N. Keuter - Visser.

Augustus:

- 2 zr. S. de Boer - Sabel.
2 br. A. van Ballegooijen.
5 zr. C. v.d. Bijl - de Ronde.
5 br. J. Nyaro.
7 zr. H. Bark - van Roon.
16 zr. N. Dijkman.
16 zr. E. Koning.
27 br. N. Vlaming.
29 zr. G. Kwantes - Prijs.

September:

- 4 zr. J. van Houten - Bes.
15 br. K. de Boer.
16 zr. A. Glijnis - Prins.
16 M van Wieringen.
23 zr. J. de Jong - van Dijk.
23 zr. A. Wassenaar - v. Kralingen.
25 zr. I. Groot - Voogd.
27 zr. C. C. Smit - Vulsma.
29 zr. E. A. Moes - Nijntjes.

Lezer: br. K. de Boer.

Kerkdiensten.

Juli:

- 5 Ds. J. den Ouden.
Organist: br. A. van Ballegooijen.
Koster: br. K. de Boer.
Lezer: br. W. de Boer.
Extra collecte: D.G. Wereldwerk.
- 12 Zr. F. van Kempen.
Organist: Dhr. B. Ligtvoet.
Koster: br. J. Leguijt.
Lezer: zr. D. v.d. Laan.
- 19 Br. IJ. Aalders.
Organist:
Koster: br. J. Leguijt.
Lezer: zr. R. Sabel.
- 26 Ds. T. Kindt.
Organist:
Koster: br. IJ. Aalders.
Lezer: br. H. de Wit.
Extra collecte: Straatkrant.

Augustus:

- 2 Ds. T. Kindt.
Organist:
Koster: br. IJ. Aalders.
Lezer: br. W. de Boer.
- 9 *Gezamenlijke dienst in Zaandam.*
Ds. J. Nijwening.
- 16 Ds. L. Brussée - v.d. Zee.
Organist: br. A. van Ballegooijen.
Koster: br. H. Latenstein.
Lezer: br. R. van der Velde.
Extra collecte: Pastoraal Diaconaal Fonds.
- 23 Ds. T. Kindt.
Organist: br. A. van Ballegooijen.
Koster: br. H. Latenstein.
Lezer: zr. C. de Wit.
- 30 Ds. T. Kindt.
Organist: br. A. van Ballegooijen.
Koster: br. H. Latenstein.

September:

- 6 Ds. T. Kindt.
Organist: br. A. van Ballegooijen.
Koster: br. K. de Boer.
Lezer: br. R. v.d. Velde.
- 13 Ds. A. Gulmans
Organist: br. A. van Ballegooijen.
Koster: br. K. de Boer.
Lezer: S. de Boer.

In verband met de ziekte van zr. P. Doeven - op het moment van het maken van het blad - is de invulling van het organistenrooster nog onduidelijk. Wij vragen uw begrip.